

ansat eller ikke, og forsaavidt han skulde finde, at Ansættelsen ikke var retfærdig ansat, havde han sin Stattecommissiøn. Denne kunde han da sende til Communen for at undersøge Sagen paa den Betingelse, at naarsom Afsjorelse faldt ud til Last for Communen, naar det viste sig, at Sogneraadet havde sat Vedkommende visse pSt., der nærmere maatte bestemmes i Loven, som f. Ex. 8 pSt., for lavt, skulde Commissiøns Rejseomkostninger falde Communen til Last, hvorimod visse Omkostninger, naar Commissiønen fandt Skatten retfærdig og billig ansat, skulde falde Statskassen til Last. Dette vilde efter min Mening være en god Spore for Sogneraadene til at udføre dette Hver retfærdigt og billigt, og efter min Anskuelse er dette som sagt den eneste Autoritet, der veed nogen Bæst, og som med nogenlunde Rimelighed kan ansætte Skatten retfærdigt. — Jeg kan naturligviis i det Hele taget slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte om Unsikkerheden af, at vi havde en communal Bæstning bygget paa det samme Princip, og jeg haaber, at den høitærede Minister er af den samme Anskuelse, saaledes at vi kunne vente i en ikke fjern Fremtid at faae en saadan communal Bæstningslov fremlagt; men paa den anden Side mener jeg, at vi paa ingen Maade bør tilfødsætte det nærværende Lovforslag bygget paa Procentstyret, da jeg troer, at Forslaget, selv med alle de Mangler, det endnu kan have, er ligesaa retfærdigt om ikke mere retfærdigt, end den Lov, vi havde i det foregaaende Aar. Jeg vil derfor ønske, at denne Sag maa fremmes, og med en god Villie baade fra Regjeringens og fra Rigsdagens Side vil jeg haabe, at vi skulle faae Loven vedtagen i denne Samling.

Steenstrup: Skjøndt den høitærede Finantsminister ikke har taget Ordet for at erklære, hvorvidt den Fortolkning, som flere af de ærede Medlemmer, der have talt, have lagt ind i § 13, er rigtig eller ikke, troer jeg ikke at tage fejl, naar jeg paastaer, at det ikke er den høitærede Finantsministers Mening, at han ved de 6 pSt. vil fastslaae en Formuesstat; thi deels er det jo søkellart, at det strax vilde falde den høitærede Finantsminister i

Minene, at dette Princip ikke var gennemført i Loven, og deels troer jeg ikke, at den høitærede Ministers tidligere Udtalelser kunne lede til den Betragtning. Den ærede Minister har flere Gange fra sin Ministerplads erklæret, hvad han har været berettiget til at erklære, da han er en anseet Landmand, at Landeendomme her i Landet efter hans Overbeviisning ikke kunne give en ordinaire Rente af den Capital, hvortil de kjøbes og sælges i Handel og Vandel; den Erklæring har ofte været afgiven af ham, at han vilde ansee 3 pSt. for at være den ordinaire Rente af den Capital, som en Landmand havde stikende i sin Landeendom som sin egen. Jeg er altsaa overbeviist om, at den høitærede Finantsminister ikke med de 6 pSt. mener at fastslaae en Formuesstat. Naar man nu spørger, hvorfor de 6 pSt. da staae der, svarer jeg, at jeg fortolker Loven saaledes, at de 6 pSt. staae der for at give endnu et Tryk til at fremkalde Selvangivelse. Naar man vil undgaae de 6 pSt., skal man komme med sin Selvangivelse; men fordi man gjør det, er det dog ikke sagt, at Vedkommende respectere den. Jeg gaar altsaa ud fra den Anskuelse, at det ikke er nogen Formuesstat, som den høitærede Minister vil lægge paa Gienkommene; det er jeg overbeviist om; men jeg siger: Destoværrer er det ikke nogen Formuesstat; thi jeg troer ikke, at man kommer til en retfærdig Bæstning, naar man ikke lægger den paa Formuen. Jeg begriber ikke, hvorledes man kan opstille det som et almindeligt Princip, at der skal lægges Skat paa Indtægten, medens man samtidig giver Formuen fri. Hvad er Indtægten, og hvad er Formuen? Indtægten er det, som man aarlig erhverver; Formuen er det, som man lægger tilside af den overflødige Indtægt. Naar man bestatter Indtægten, men ikke Formuen, er det det samme, som om man vilde gennemføre en Skat paa Mælk, men ikke paa Fløde. Formuen er ikke Andet end overflødig Indtægt fra tidligere Tid; denne Paastand vilde jeg gjerne see gjendreven, men er den sand, hvor kan man da sige, at Indtægten er en passende Gjenstand for Bæstning, naar man ikke samtidig lægger Skat paa det, som er lagt